

Dielova

Pochází z Belgie jako nahodilý semenáč objevený van Monsem roku 1811. Od roku 1817 se u nás začala šířit díky M. Rösslerovi. Plod je velký, těžký, baňatý, ke stopce prohnutě zúžený. Kalich malý, sevřený v nerovné, mělké jamce, ušty úzké, vztyčené, zeleně zbarvené. Stopka je silná, nahoře rozšířená. Slupka je tuhá, zelená, drsná s četnými nápadnými lenticelami, místy i souvisle rzivá, v době zralosti žlutá. Dužnina je bílá, jemná, šťavnatá, chuť navinule sladká, kořenitá, s jemnou muškátovou chutí, příjemně natrpklá, z horších stanovišť je trpkost výrazná. Sklízí se začátkem října, konzumně dozrává od listopadu do ledna. Je nevhodná k transportu, plody se otláčují. Vyskytuje se rozptýleně ve všech typech výsadeb, ale již sporadicky.

TETERA, Václav a kol. Ovoce Bílých Karpat. 1. vyd.
Veselí nad Moravou: ZO ČSOP Bílé Karpaty, 2006.

